

การจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์
ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

PARTICIPATORY COMMUNITY INFORMATION MANAGEMENT FOR
CREATIVE SPACE DEVELOPMENT OF NAM CHAM SUB-DISTRICT,
MUANG PHRAE DISTRICT, PHRAE PROVINCE

สมบัติ กันบุตร¹, พระครูปริยัติวรากร²

Sombat Kanbut¹, Phrakru Pariyattiwarakorn²

มหาวิทยาลัยแม่โจ้¹, วิทยาลัยสงฆ์แพร่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย²

Maejo University¹, Phrae Buddhist Collage, Mahachulalongkornrajavidyalaya University²

Mail: sombat_kan@yahoo.com

(Received: May 18, 2023; Revised: June 6, 2023; Accepted: June 6, 2023)

บทคัดย่อ

บทความเป็นการนำเสนอผลการศึกษาจากการวิจัย “การจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่” โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ 2) เพื่อพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ และ 3) เพื่อวิเคราะห์ระบบข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method research) ทั้งวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)

ผลการศึกษาพบว่า

1. การศึกษาการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์มีกระบวนการผ่านองค์กรต่าง ๆ เช่น องค์กรด้านการศึกษา สำนักงานกีฬาและท่องเที่ยว องค์กรด้านศาสนา องค์กรท้องถิ่น ซึ่งมีการทำงานเชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่เขตตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 1) วนอุทยานแพเมืองฝี ซึ่งเป็นพื้นที่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีป้า และพันธุ์พีช ได้มีการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ซึ่งสามารถค้นหาได้จากแหล่งข้อมูลของเพจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีป้า และพันธุ์พีช 2) การรวมกลุ่มด้านการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ประกอบด้วย 1) กลุ่มทำข้าวแคบ และ 2) กลุ่มทำข้าวแต่น โดยการรวมกลุ่มด้านการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานจากภาครัฐ

2. การพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ มีกระบวนการสัมมนากลุ่มเพื่อพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมสำหรับการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ โดยผลของการสัมมนากลุ่มมีประเด็น ดังนี้ 1) ด้านการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของชุมชน 2) ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการข้อมูลชุมชน 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาพื้นที่ชุมชนเชิงสร้างสรรค์

3. การวิเคราะห์ระบบข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ เป็น

การดำเนินการในระดับของหมู่บ้านโดยเกิดจากการรวบรวมข้อมูลซึ่งได้ทั้งจากการสังเกตการณ์ (Observation) ซึ่งนักวิจัยได้วิเคราะห์การจัดการระบบข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่สร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้ 1) การรวบรวมและจัดเก็บข้อมูล 2) การนำข้อมูลไปใช้ให้เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่สร้างสรรค์

คำสำคัญ: การจัดการข้อมูล, ข้อมูลชุมชน, การพัฒนาพื้นที่, การพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์

Abstract

This article to present the under research “Participatory Community Information Management for Creative Space Development of Nam Cham Sub-district, Muang Phrae District, Phrae Province”. And the research research study has the following objectives: 1) to study participatory community data management for spatial development of Nam Cham Subdistrict. Muang Phrae District, Phrae Province. 2) To develop a participatory community data management system for spatial development of Nam Cham Subdistrict. Muang Phrae District, Phrae Province; and 3) to analyze the participatory community information system for area development of Nam Cham Subdistrict. Muang Phrae District, Phrae Province, is a mixed method research, both qualitative research and action research.

The research Finding

1. The study of participatory community data management for the development of creative spaces has processes through various organizations such as educational organizations. Sports and Tourism Office Religious Organization local organization which work in conjunction with especially in Nam Cham sub-district Muang Phrae District, Phrae Province. Tourist attractions that have studied information through a participatory process include 1) Phae Mueang Phi Forest Park. This is an area under the responsibility of the Department of National Parks, Wildlife and Plant Conservation. Data has been collected online, which can be searched from the resources of the Department of National Parks, Wildlife and Plant Conservation pages. Learning about agricultural product processing consists of 1) the narrow rice making group and 2) the rice making group. by integrating the development of a learning center for processing agricultural products received assistance from government agencies

2. Participatory community information management system development for creative area development There is a group seminar process to develop a participatory community information management system for creative area development. The results of the group seminar consisted of the following issues: 1) Collecting basic community data 2) Participation in the development of community data management 3) Participation in the use of data for community area development.

3. Participatory community information system analysis for creative space development is carried out at the village level by collecting data from observations. (Observation) in which the researchers analyzed the management of community information systems for creative space development as follows: 1) collecting and storing data; 2) utilizing

the data for creative space development.

Keyword: community information management, community information, area development, community creative area

บทนำ

ในปัจจุบันศักยภาพของเมืองและท้องถิ่นในทุกประเทศทั่วโลกเป็นหน่วยพื้นที่ที่ใช้เปรียบเทียบในการวัดด้านความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพราะพื้นที่เมืองและท้องถิ่นเป็นที่รวมของประชากรกลุ่มทักษะที่หลากหลาย มีพื้นที่ค้าขายและมีพื้นที่ส่งเสริมการทำการค้ากรรม มีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สอดคล้องให้เห็นถึงคุณภาพชีวิต และมีองค์ประกอบในการบริหารจัดการเมืองและท้องถิ่นที่เอื้อต่อการเป็นกลางให้กับเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไว้อย่างชัดเจน โดยเน้นการพัฒนาจากความรู้และทักษะของท้องถิ่นผ่านกับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการสร้างสรรค์นวัตกรรม เป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจจากเศรษฐกิจแบบอุตสาหกรรมรับจ้างผลิตสู่การพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานความรู้และความคิดสร้างสรรค์ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์ การพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์หรือการพัฒนา “เมืองสร้างสรรค์” เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่กันไป

การพัฒนาประเทศเริ่มให้ความสำคัญกับบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมอย่างเป็นรูปธรรมและกลายเป็นจุดเปลี่ยนในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) เป็นต้นมา ภายใต้แนวคิด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ซึ่งเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเป็นบูรณาการแบบองค์รวมเพื่อสร้างความสมดุล ดังนั้น การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้สามารถจัดการตนเองเกี่ยวกับความเป็นอยู่ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การปกครอง ตลอดจนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นโดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลาง ยึดหลักการมีส่วนร่วมเจ้ามือเป็นเครื่องขับเคลื่อนในการพัฒนาอย่างยั่งยืน สะท้อนความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในรูปแบบการบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนกับชุมชนในฐานะเจ้าของทรัพยากรร่วมบนฐาน การเรียนรู้และพัฒนาร่วมกัน ซึ่งกระบวนการดังกล่าวต้องมีการเชื่อมโยงอย่างบูรณาการทั้งในแนวตั้งและแนวนอนของทรัพยากรของแต่ละพื้นที่อย่างเหมาะสม ดังนั้นการมีส่วนร่วมจึงเป็นได้ทั้งวิธีการซึ่งนำไปสู่การพัฒนาและเป็นเป้าหมายของการพัฒนาด้วย โดยเริ่มตั้งแต่การร่วมค้นหาปัญหา การวางแผน การดำเนินงาน การตรวจสอบและติดตามผล และการรับผลประโยชน์ฯ ทั้งนี้ ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ เพราะช่วยสร้างรายได้ สร้างการจ้างงานให้กับประเทศไทย ด้วยว่าประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีทรัพยากรหลากหลายทั้งทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงเจ้ามือเป็นจุดดึงดูดท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีลักษณะข้อจำกัด และยากที่จะอนุรักษ์ให้คงอยู่เป็นเอกลักษณ์ไว้คู่ชุมชนตลอดจนใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนได้หากปราศจากความร่วมมือกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สำหรับมิติการพัฒนาอิกิจกรรมท่องเที่ยวโดยใช้ฐานทรัพยากรท้องถิ่นแล้ว รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ถือเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่ให้นักท่องเที่ยวได้มาสัมผัสร่วมความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นและร่วมเรียนรู้ร่วมกับสมาชิกในชุมชน เป็นสัญลักษณ์ชี้ปีง “ชุดความรู้” ของพื้นที่เพื่อให้คนภายนอกได้มีโอกาสสัมผัสร่วมกับชุมชน เช่นเดียวกับ “การเป็นของแท้” เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว ถือเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมสังคมและวัฒนธรรม และเป็นการท่องเที่ยวที่คุณในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวมากที่สุด (ชัยณรงค์ ศรีรักษ์, 2561) โดยความสัมพันธ์ที่ธุรกิจชุมชนท้องถิ่นกับ

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติถือเป็นหัวใจของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community based Tourism : CBT) ผลทำให้ชุมชนหรือเมืองที่เป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว (destination) เป็นแหล่งหรือสถานที่ที่นักท่องเที่ยวมีปฏิสัมพันธ์กับทรัพยากรการท่องเที่ยวท้องถิ่นหรือเจ้าบ้านที่จำเป็นต้องมีการร่วมมือกันทำให้สถานที่กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดจากการประกอบสร้างความหมายขึ้นมาใหม่ (meaning construction) ที่โดดเด่นแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ (กาญจนากวัฒน์, 2557)

พื้นที่ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีความเป็นอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ที่สามารถพัฒนาได้ในหลากหลายมิติ เนื่องด้วยมีความสามารถของชุมชนที่มีพื้นฐานเกี่ยวกับเกษตรกรรมจึงมีผลทำให้การจัดเก็บรวบรวม และการจัดการข้อมูลเพื่อให้เกิดเป็นฐานเพื่อการสืบคันไม่สิ้นลักษณะสามารถสืบคันได้อีกทั้งความร่วมมือของคนในพื้นที่ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการรวมและ การจัดเก็บข้อมูลทำให้การเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและส่วนงานอื่น ๆ ที่มีความต้องการไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร คณะวิจัย จึงเห็นปัญหาที่เกิดขึ้น จึงเกิดแนวคิดเพื่อการพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนโดยการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อการจัดการข้อมูลที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
- เพื่อพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
- เพื่อวิเคราะห์ระบบข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการข้อมูล

การจัดการข้อมูล คือ การบริหาร การจัดเก็บข้อมูล การประมวลข้อมูลให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีประโยชน์ที่พร้อมจะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ในทันทีการจัดการข้อมูลจะเกิดประโยชน์สูงสุดหรือประสิทธิภาพสูงสุดก็ต่อเมื่อผู้ใช้ข้อมูลสามารถใช้ข้อมูลที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นกลางมากที่สุด (วินพร แก้วสว่าง, 2565) เพื่อจะได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาช่วยในการตัดสินใจหรือนำไปใช้ประโยชน์อื่นๆ ต่อไปในปัจจุบันนี้ข้อมูลต่างๆ ได้ถูกจัดการไว้อย่างเป็นระเบียบ โดยเก็บไว้ในสิ่งที่เรียกว่า แฟ้ม (File)

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของชุมชนเกิดจากจิตใจที่ต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อให้เกิดผลต่อความต้องการของกลุ่มคนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตรทางสังคม (สุธี วรประดิษฐ์, 2553) ทั้งนี้ ในการที่จะให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงนั้น การจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมต้องคำนึงถึงวิถีการดำเนินชีวิต ค่านิยม ประเพณี ทัศนคติของบุคคล (Vroom and Deci, 1970) เพื่อให้เกิดความสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม เพราะกลุ่มคนในชุมชนมีความแตกต่างกันในลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจและการได้รับข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ การเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนโดยสรุปเป็นขั้นตอนทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน คือ

1. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหาของชุมชน
2. การวางแผนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิต
3. การกำหนดกิจกรรม
4. การดำเนินกิจกรรม
5. การประเมินผลกิจกรรม

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง ความร่วมมือ ร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผิดชอบด้วยกัน เมื่อว่า จะเป็นของบุคคลหรือของกลุ่ม (Keith, 1970) ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการดำเนินงาน เกิดการพัฒนา และเกิด การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของการพัฒนาชุมชน ส่งผลให้การดำเนินงานหรือการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนงานหรือโครงการเกิดประสิทธิผล (Reeder, 1972)

องค์ประกอบของการมีส่วนร่วม

หลักการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนหมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐ ซึ่งสามารถจะแบ่งระดับของการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 5 ระดับ (กรมประชาสัมพันธ์, 2553) ดังนี้

1. การให้ข้อมูลข่าวสาร (Inform) ถือเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับต่ำที่สุด แต่เป็นระดับที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นก้าวแรกของการที่ภาครัฐจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าสู่ระบบ บวนการ มีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ วิธีการให้ข้อมูลสามารถใช้ช่องทางต่าง ๆ เช่น เอกสาร สิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารผ่านทางสื่อต่าง ๆ การจัดนิทรรศการ จดหมายข่าว การจัดงานแกลงข่าว การติดประกาศ และการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์

2 การรับฟังความคิดเห็น (Consult) เป็นกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานภาครัฐด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การรับฟังความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็น การจัดเวทีสาธารณะ การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์

3 การเกี่ยวข้อง (Involve) เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานหรือร่วมเสนอแนะทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่าข้อมูลความคิดเห็น และความต้องการของประชาชนจะถูกนำไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการบริหารงานของภาครัฐ เช่น การประชุม เซียงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ ประชาพิจารณ์การจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบาย

4 ความร่วมมือ (Collaboration) เป็นการให้กลุ่มประชาชน ผู้แทนภาคสาธารณชนมีส่วนร่วม โดยเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น คณะกรรมการที่มีฝ่ายประชาชนร่วมเป็นกรรมการ

5 การเสริมอำนาจแก่ประชาชน (Empower) เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับสูงที่สุด โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ เช่น การลงประชามติในประเด็นสาธารณะต่าง ๆ โครงการกองทุนหมู่บ้านที่มอบอำนาจให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจทั้งหมด

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์

คำว่า “พื้นที่สร้างสรรค์” หมายถึง เป็นพื้นที่ที่สร้างประสบการณ์ สร้างโอกาสในการพัฒนาอย่างด้านต่างๆ และตอบสนองความต้องการของเด็ก เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ (ยุวัฒน์ วุฒิเมธี, 2534 : 2) โดยการมีส่วนร่วมของเด็ก ครอบครัว ชุมชน และหมายถึง สถานที่ หรือโอกาส ที่เด็ก ครอบครัว ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันดำเนินการอย่างอิสระ และมีความสุข จนมีผลให้เกิดการเรียนรู้ และ

ພັດທະນາກາຮ່ອງຢ່າງສ້າງສຽງສໍາຫຼັບເຕັກ ຈາກກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ພບວ່າ ຄວ່າ ພື້ນທີ່ສ້າງສຽງ ທີ່ຖຸກນິຍາມ ໂດຍມູນືໃຈເພື່ອກາຮັດທີ່ເຕັກນັ້ນ ເປັນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ພື້ນທີ່ສ້າງສຽງ ຮ່ວມກັບແຜນງານ ສີ່ສ້າງສຽງ ສຸຂພາວະເຍວະນ (ສສຍ.) ນັ້ນມີຄວາມໝາຍເດືອກກັນດັງທີ່ກ່າວໄປ ອີກທີ່ ໂຄງກາຮຣນຮົກພື້ນທີ່ສ້າງສຽງສໍາຫຼັບເຕັກ ສໍາຫຼັບເຕັກແລ້ວເຍວະນ “ພື້ນທີ່ນີ້ ດີຈັງ” ໄດ້ສຽງນິຍາມພື້ນທີ່ສ້າງສຽງ ອີກທີ່ ພື້ນທີ່ນີ້ ດີຈັງ ຈາກກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ປົກລາຍງານ ສໍາຫຼັບເຕັກ ແລ້ວເຍວະນ “ເລີ່ມ ເຮັດວຽກ ຮ່ວມທຳ ແບ່ງປັນ” ໂດຍມີເປົ້າໝາຍເພື່ອໃຫ້ສັງຄມ ໄດ້ຕະຫຼາດທີ່ຄວາມສຳຄັນ ແລ້ວຮ່ວມພັກດັນໃຫ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ສ້າງສຽງສໍາຫຼັບເຕັກ (ດີເຮັດ ຖົກຍໜ້າຮ່າຍ, 2543 : 282)

4. ກຽບແນວຄົດພື້ນທີ່ສ້າງສຽງ

ມູນືໃຈເພື່ອກາຮັດທີ່ ແຜນງານສີ່ສ້າງສຽງສຸຂພາວະເຍວະເຕັກແລ້ວເຍວະນແລ້ວໂຄງກາຮຄອບຄັວແລ້ວໝູ້ນັ້ນ ກຳທັນດກຮອບແນວຄົດເກີດກັນພື້ນທີ່ສ້າງສຽງສໍາຫຼັບເຕັກ (ມູນືໃຈເພື່ອກາຮັດທີ່ (ມພດ.), 2552) ດັ່ງນີ້

1) ພື້ນທີ່ທາງກາຍກາພ ມາຍຄື່ງ ພື້ນທີ່ສໍາຫຼັບເລັ່ນແລ້ວທຳກິຈກະນົມຕ່າງ ຖ້າ ທັ້ງໃນບ້ານ ໃນໂຮງເຮັດ ແລ້ວໃນໝູ້ນັ້ນ ຕ້ອງເປັນພື້ນທີ່ປ່ອດວັຍ ມີກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ແລ້ວໂຄງກາຮຄອບຄັວແລ້ວໝູ້ນັ້ນ ອີກທີ່ ອ່າງອີສະຮ ແລ້ວສ້າງສຽງ

2) ພື້ນທີ່ທາງຄວາມຄົດ ມາຍຄື່ງ ກາຮເປີດເວົ້າໃຫ້ເຕັກໄດ້ແສດງອອກ ແສດຄວາມສາມາຮນມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ແລ້ວຈັດກະບວນກິຈກະນົມຂອງຕະຫຼາດເອງ ໂດຍສອດຄລ້ອງກັບຄວາມຕ້ອງກາຮທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຕັກ ສ່າງເສີມ ໄກສັນພັບສັກຍາພແລ້ວຄຸນຄ່າຂອງຕະຫຼາດເອງ

3) ພື້ນທີ່ທາງສັງຄມ ມາຍຄື່ງ ກາຮເປີດໂອກາສໃຫ້ເຕັກມີສິຫຼິມສ່ວນຮ່ວມ ໃນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ທີ່ຮັກສອນໃນສັງຄມ ມີສ່ວນໃນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ມີສ່ວນໃນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ທີ່ຮັກສອນໃນສັງຄມ ມີສ່ວນໃນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ

4) ພື້ນທີ່ທາງສື່ອ ມາຍຄື່ງ ສື່ອນັບເປັນບົບທາງສັງຄມທີ່ເປັນສາຮາຮນະທຸກຄົນສາມາຮຮັບແລ້ວ ເຂົ້າຄື່ງໄດ້ ສື່ອສາຮາຮນະທຸກປະເທດຈຶ່ງມີໜ້າທີ່ຕ້ອງແບ່ງປັນພື້ນທີ່ໃຫ້ກັບເຕັກອ່າງພອເພີຍທີ່ຝ່າຍມາສ່ອຕກອງຢ່າງໄຟໄລ໌ ກລິກຮູກຈັດກະບວນທຸກນິຍາມ ຜລທີ່ຕາມາຄື່ອາຫັດແຄລນ ສື່ອດີມີຄຸນກາພສໍາຫຼັບເຕັກ

ວິທີດຳເນີນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ

ກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ເປັນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ໂດຍມີທີ່ກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ (Qualitative Research) ແລ້ວ ເຊີງປະຫຼິບຕິກາຮ (Action Research) ໂດຍເປັນກະບວນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ທີ່ຈັດກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ແລ້ວ ເຊີງປະຫຼິບຕິກາຮ (Action Research) ໂດຍເປັນກະບວນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ໂດຍມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອກາຮັດທີ່ເຕັກນັ້ນ ດັ່ງນີ້

1. ກາຮວິຈັດເຊີງຄຸນກາພ (Qualitative Research) ໂດຍດຳເນີນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ

1) ກາຮລົງພື້ນທີ່ໝູ້ນັ້ນເປົ້າໝາຍເພື່ອສັນກາຍົນ ແລ້ວຮັບຮົມຂໍອມູນຈາກ ຜູ້ນຳໝູ້ນັ້ນແລ້ວປະຫຼິບຕິກາຮ (Action Research) ໂດຍເປັນກະບວນກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ທີ່ຈັດກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ໂດຍມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອກາຮັດທີ່ເຕັກນັ້ນ ດັ່ງນີ້

2) ປະມາລຂໍອມູນຈາກກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ສັນກາຍົນຈາກຜູ້ໃຫ້ຂໍອມູນໃນເຊີງຄຸນກາພແລ້ວນໍາມາວິເຄາະທີ່ ສັງເຄຣະທີ່ ເພື່ອໃຫ້ເຕັກນັ້ນໄດ້ກັບຄຸນກາພ ເພື່ອກາຮັດທີ່ເຕັກນັ້ນ ດັ່ງນີ້

2. ກາຮວິຈັດເຊີງປະຫຼິບຕິກາຮ (Action Research) ໂດຍກາຮລົງພື້ນທີ່ກາຄສະນາ (Field Study) ເພື່ອຄັດເລືອກຄູ່ນິຍາມກາຮືກຊາກັນຄວ້າເອກສາຮ ເພື່ອກາຮັດທີ່ເຕັກນັ້ນ ດັ່ງນີ້

สาระสำคัญของการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

การจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ พ布ว่า การจัดการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่มีกระบวนการผ่านองค์กรต่าง ๆ เช่น องค์กรด้านการศึกษา สำนักงานกีฬาและท่องเที่ยว องค์กรด้านศาสนา องค์กรท้องถิ่น ซึ่งมีการทำงานเชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่เขตตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีแหล่งท่องเที่ยวที่ชื่อว่า วนอุทยานแพะเมืองฝี ซึ่งเป็นอยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ ที่มีหลักฐานการดำเนินการได้มีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการดำเนินการ การศึกษาค้นคว้า การท่องเที่ยว ซึ่งมีส่วนทำให้ชุมชนมีเอกลักษณ์อย่างเหมาะสมสมต่อการพัฒนาส่างเสริมแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนให้เกิดมีความน่าสนใจ เกิดแรงดึงดูดสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดทำข้อมูลด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 1) วนอุทยานแพะเมืองฝี ซึ่งเป็นพื้นที่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบ และพันธุ์พีช ได้มีการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ ซึ่งสามารถค้นหาได้จากแหล่งข้อมูลของเพจของ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบ และพันธุ์พีช และเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้ จึงทำให้การค้นคว้าและศึกษาข้อมูลในส่วนของพื้นที่มีหลากหลายและครอบคลุม เช่น เก็บไซต์ไปด้วยกัน ได้มีการลงข้อมูลเกี่ยวกับวนอุทยานแพะเมืองฝี 2) การรวมกลุ่มด้านการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้านการประรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งในพื้นที่ตำบลน้ำคำมีศูนย์การเรียนรู้การประรูปผลิตภัณฑ์ทางด้านการเกษตร จำนวน 5 กลุ่มหลัก ๆ ประกอบด้วย 1) กลุ่มทำข้าวแคบ และ 2) กลุ่มทำข้าวแต่น โดยการรวมกลุ่มด้านการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้านการประรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานจากภาครัฐ เช่น สหกรณ์จังหวัดแพร่ สำนักงานเกษตรจังหวัดแพร่ พัฒนาสังคมจังหวัดแพร่ เป็นต้น ที่เป็นหน่วยงานส่งเสริมและพัฒนาสินค้า รวมทั้งการตลาดสำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์ของชุมชน

2. การพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

การวิจัยนี้ มีกระบวนการสัมมนากลุ่มเพื่อพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมสำหรับการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ โดยผลของการสัมมนากลุ่มมีประเด็น ดังนี้

1) ด้านการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของชุมชน

การพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ด้านการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของชุมชน ซึ่งนักวิจัยได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายและได้มีการลงพื้นที่สอบถาม เก็บข้อมูล จัดสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล จากนั้นมีการนำผลการศึกษาค้นคว้ามายเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของชุมชน

2) ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการข้อมูลชุมชน

การพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการข้อมูลชุมชน ซึ่งนักวิจัยได้

กำหนดพื้นที่เป้าหมายและได้มีการลงพื้นที่สอบถาม เก็บข้อมูล จัดสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล จากนั้นมีการนำผลการศึกษาค้นคว้ามาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการข้อมูลชุมชน

3) ด้านการการมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาพื้นที่ชุมชนเชิงสร้างสรรค์

การพัฒนาระบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ด้านการการมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาพื้นที่ชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งนักวิจัยได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายและได้มีการลงพื้นที่สอบถาม เก็บข้อมูล จัดสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล จากนั้นมีการนำผลการศึกษาค้นคว้ามาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านการการมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาพื้นที่ชุมชนเชิงสร้างสรรค์

3. การวิเคราะห์ระบบข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

การจัดเก็บข้อมูลของชุมชนเป็นการดำเนินการในระดับของหมู่บ้านโดยเกิดจากการรวบรวมข้อมูลซึ่งได้ทั้งจากการสังเกตการณ์ (Observation) ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลอย่างย่าง่ายด้วยการสังเกตการณ์เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในลักษณะของชุมชน ซึ่งอาจได้ข้อมูลมาจากการเข้าไปถึงกลุ่มคนที่ถือว่าเป็นประชากรชุมชน หรือคนที่มีความรู้ความเข้าใจในชุมชนเป็นอย่างดี โดยการที่เข้าไปสังเกตการณ์นั้นเป็นกระบวนการที่มีการศึกษา ปรึกษาหารือกันในระดับผู้นำชุมชน มีเป้าหมายชัดเจนจากการประชุมคณะกรรมการหมู่บ้าน มีการกำหนดกรอบสำหรับศึกษาและเก็บข้อมูล เช่น การกำหนดผู้ที่จะให้ข้อมูลสำคัญในแต่ละด้านหรือแต่ละประเด็นย่อย โดยพื้นที่ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ได้มีการมอบหมายให้แต่ละคนที่มีความรับผิดชอบได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตามประเด็น โดยเกิดการสัมภาษณ์ การสอบถาม การเรียนรู้ การจัดบันทึก เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำฐานข้อมูลหมู่บ้านอย่างเป็นรูปธรรม สำหรับข้อมูลที่ใช้ประกอบด้านอื่น ๆ ซึ่งนักวิจัยได้วิเคราะห์การจัดการระบบข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่สร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

1) การรวบรวมและจัดเก็บข้อมูล

กระบวนการในการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลเน้นกระบวนการสร้างความเข้าใจและเข้าถึงกับชาวบ้าน ที่จะให้ข้อมูล ซึ่งเป็นส่วนเบื้องต้นที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเริ่มต้นจัดเก็บข้อมูล ที่มีนักวิจัยได้สร้างความเข้าใจด้วยการเกริ่นอธิบายเหตุและผลความจำเป็นให้ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือเพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้รับไปวิเคราะห์เพื่อการใช้งานได้ ซึ่งภายหลังจากการรวบรวมและจัดเก็บความรู้ แนวคิด และหลักการในกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่มีวิจัยศึกษาทั้ง 2 ประเด็น คือ วนอุทยานแพะเมืองผี และศูนย์เรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ได้มีการตรวจสอบข้อมูลด้วยกระบวนการประชุมเรียบเรียงในลำดับต้น เพื่อหาข้อสรุป แนวทางของความถูกต้องของเนื้อหาให้กระชัดและชัดเจน มีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งหลังจากนั้นกระบวนการตรวจสอบด้วยการเข้าหาผู้ให้ข้อมูลและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการตรวจสอบข้อมูลอย่างถูกต้องซึ่งเป็นการทวนข้อมูลเพื่อการนำไปใช้จริง โดยข้อมูลของวนอุทยานแพะเมืองผีที่มีประเด็นด้าน 1) ข้อมูลทั่วไปของวนอุทยานแพะเมืองผี เกิดจากสภาพภูมิประเทศซึ่งเป็นดิน และทินทรายถูกกัดเซาะตามธรรมชาติเป็นรูปร่างลักษณะต่างๆ แพะแปลว่า ป่า湖州 เมืองผีแปลว่า เงียวบทงา ได้มีการประกาศจัดตั้งเป็นวนอุทยาน เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2524 มีเนื้อที่ 167 ไร่ เป็นสถานที่มีความสวยงามด้านธรณีวิทยา หน้าผา เสาดิน และเส้นทางศึกษาธรรมชาติวนอุทยานแพะเมืองผี จัดทำเส้นทางศึกษา ธรรมชาติไว้บริการนักเรียน นักศึกษา และนักท่องเที่ยวทั่วไป ได้เข้ามาศึกษาสภาพป่า ลักษณะทางธรณีวิทยา เพื่อเป็นการส่งเสริม ให้เกิดความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพพื้นที่วนอุทยานมากยิ่งขึ้น ในส่วนของการรวมกลุ่มด้านการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งในพื้นที่ตำบล

น้ำคำมีศูนย์การเรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางด้านการเกษตร มีการดำเนินการโดยชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเองและความเพียงพอของครอบครัวและชุมชน หลังจากที่มีวิจัยได้วิเคราะห์กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีการดำเนินการอย่างเข้มแข็งและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง พบว่ากลุ่มที่มีประสิทธิภาพที่สามารถดำเนินการได้และมีความต่อเนื่อง จำนวน 2 กลุ่มหลัก ๆ ประกอบด้วย 1) กลุ่มทำข้าวแคบ และ 2) กลุ่มทำข้าวแต่นิ่น จึงเกิดการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการกระบวนการข้างต้นจนถึงมีการรวมเกิดเป็นรูปแบบของการจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลชุมชนเพื่อจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

2) การนำข้อมูลไปใช้ให้เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่สร้างสรรค์

การนำข้อมูลที่ได้รับการสังเคราะห์มาใช้เพื่อพัฒนา โดยจากการศึกษาวิจัยได้กำหนดกรอบข้อมูลไว้ 3 ประเด็น คือ 1) วนอุทยานแพะเมืองพี 2) ศูนย์เรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งจะได้นำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการนำไปใช้สำหรับการพัฒนาเชิงพื้นที่สร้างสรรค์ ดังนี้ 1) วนอุทยานแพะเมืองพี แพะเมืองพี ภาษาพื้นเมือง “แพะ” แปลว่า ป่าละเม้าหรือป่าไปร่อง “เมืองพี” หมายถึง ความรู้สึกที่ดูเงียบ ว่าง่วงเหมือนเมืองพี เมื่อร่วมกันจึงแปลว่า ป่าละเม้าที่เงียบสงบเหมือนเมืองพี แพะเมืองพี เป็นเนินที่พังยุบลงไปเป็นแอ่งคล้ายแอ่งกระหงาย มีความกว้างประมาณ 30 เมตร ยาว ประมาณ 100 เมตร ขอบแอ่งด้านทิศตะวันตกเป็นหน้าผาที่มีตันไม้เตี้ย ๆ ปกคลุม มีความสูงไม่แน่นอน คือ สูงตั้งแต่ 6-14 เมตร หน้าผามีความลาดชันลดระดับลงมาทางด้านตะวันออกเข้าสู่ภัยในแอ่ง โดยลดระดับลงมาอยู่ที่ความสูง 2-3 เมตร ภายในแอ่งมีโคลหรือเนินสูงๆ ต่ำๆ ไม่ต่อเนื่องกัน เกิดจากการพังทลายที่ไม่สม่ำเสมอ กันของชั้นตะกอน ทำให้เนินที่เหลือมีลักษณะเป็นแท่งคล้ายเสา เป็นโคลกรูปร่างคล้ายจอมปลวก คล้ายดอกเห็ด หรือบางเนินคล้ายสะพานโค้งดูแปลกประหลาด ธรรมชาติของแพะเมืองพี ประกอบด้วยตะกอนที่ยังไม่แข็งตัวเป็นพิน 2 ชนิด คือ 1) ตะกอนชั้นล่าง เป็นตะกอนเม็ดเล็กละเอียด 2) ตะกอนชั้นบน เป็นตะกอนเม็ดใหญ่

2) ศูนย์เรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเป็นการแข่งในตลาดชั้นที่ห่างๆ ครั้ง ทำให้เกิดมูลค่าหรือราคาของสินค้าทางการเกษตรมีการเปลี่ยนแปลงทางราคา หรืออาจมาจากสภาพดินฟ้าอากาศที่เป็นปัจจัยที่ไม่อาจควบคุมได้ ที่จะส่งผลให้ราคาของสินค้ามีการขยับขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา ศูนย์เรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรทั้งสองแห่งที่มีการดำเนินการ คือ 1) กลุ่มทำข้าวแคบ และ 2) กลุ่มทำข้าวแต่นิ่น ได้ดำเนินการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรด้วยกระบวนการการทำให้แห้ง คือ การลดความชื้นของอาหารจนถึงระดับที่สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อจุลทรรศน์ได้ทำให้เก็บอาหารได้นาน การทำแห้งอาหารโดยทั่วไปจะอาศัยความร้อน เพื่อระเหยน้ำออกจากอาหาร การทำให้แห้งโดยใช้ความร้อน คือ 1) การทำแห้งโดยตากแดด เป็นการนำผลผลิตทางการเกษตรไปตากแดดโดยตรง มีความสะดวกและสิ้นค่าใช้จ่ายน้อย โดยเฉพาะพลังงานแสงอาทิตย์เป็นแหล่งกำเนิดความร้อนที่ได้มาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย การตากแห้งโดยใช้พลังงานแสงอาทิตย์แบบดั้งเดิม เช่น การตากเนื้อสัตว์ปลา ผักและผลไม้ วิธีนี้ไม่สามารถควบคุมระดับความร้อน และคุณภาพของผลิตภัณฑ์เนื่องจากอาจมีการปนเปื้อนฝุ่นละออง จุลทรรศน์ หรือมีแมลงมาตอม ได้จึงมีการสร้างเป็นตู้อบโดยใช้ความร้อนจากแสงอาทิตย์ และ 2) การทำแห้งโดยใช้ตู้อบลมร้อน วิธีการนี้เป็นการนำวิธีการแกรกมาปรับปรุง โดยใช้อุปกรณ์เข้าช่วยเพื่อทำให้ผลิตภัณฑ์จำนวนมากแห้งตามที่ต้องการ และมีความชื้นสม่ำเสมอ ผลิตภัณฑ์ที่ตากแห้งโดยวิธีนี้สะอาด ลดการปนเปื้อนของจุลทรรศน์ได้ดีกว่าการตากแดด วิธีการทำให้แห้งด้วยความร้อนโดยใช้ตู้อบขนาดใหญ่ที่มีลมร้อนเป่าผ่านทำให้น้ำระเหยไปกับลมร้อนโดยทางซ่องระบายน้ำภายในตู้อบ

อภิปรายผล

การนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

1. การศึกษาการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ การจัดการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีกระบวนการผ่านองค์กรต่าง ๆ เช่น องค์กรด้านการศึกษา สำนักงานกีฬาและท่องเที่ยว องค์กรด้านศาสนา องค์กรห้องถิน (วринพร แก้วสว่าง, 2565) ซึ่งมีการทำงานเชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่เขตตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีแหล่งท่องเที่ยวที่ชื่อว่า วนอุทยานแพะเมืองฝี ซึ่งเป็นอยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรธรรมชาติ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการจัดทำข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีระบบและเผยแพร่ทั่วไป ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและ pragm ในพื้นที่ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ที่มีหลักฐานการดำเนินการได้มีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการดำเนินการ การศึกษาค้นคว้า การท่องเที่ยว (ประชาติ วัลย์เสถียร, 2549 : 176-177) ซึ่งมีส่วนทำให้ชุมชนมีเอกลักษณ์ อย่างเหมาะสมต่อการพัฒนาส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนให้เกิดมีความน่าสนใจ เกิดแรงดึงดูดสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป (Delbecq, A.L. & Andrew, H.V., 1977 : 466-492.) โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดทำข้อมูลด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 1) วนอุทยานแพะเมืองฝี ซึ่งเป็นพื้นที่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบี และพันธุ์พีช ได้มีการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ซึ่งสามารถค้นหาได้จากแหล่งข้อมูลของเพจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบี และพันธุ์พีช และเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้ จึงทำให้การค้นคว้าและศึกษาข้อมูลในส่วนของพื้นที่มีหลากหลายและครอบคลุม เช่น เว็บไซต์ไปด้วยกัน ได้มีการลงข้อมูลเกี่ยวกับวนอุทยานแพะเมืองฝี 2) การรวมกลุ่มด้านการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งในพื้นที่ตำบลน้ำคำมีศูนย์การเรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางด้านการเกษตร จำนวน 5 กลุ่มหลัก ๆ ประกอบด้วย 1) กลุ่มทำข้าวแคบ และ 2) กลุ่มทำข้าวแต่น โดยการรวมกลุ่มด้านการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น สหกรณ์จังหวัดแพร่ สำนักงานเกษตรจังหวัดแพร่ พัฒนาสังคมจังหวัดแพร่ เป็นต้น ที่เป็นหน่วยงานส่งเสริมและพัฒนาสินค้า รวมทั้งการตลาดสำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์ของชุมชน

2. การพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ กระบวนการสัมมนากลุ่มเพื่อพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชน แบบมีส่วนร่วมสำหรับการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ โดยผลของการสัมมนากลุ่มมีประเด็น (วชิรวัชร งามละเอ่อม, 2558) ดังนี้ 1) ด้านการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของชุมชน การพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ด้านการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของชุมชน ซึ่งนักวิจัยได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายและได้มีการลงพื้นที่สอบถาม เก็บข้อมูล จัดสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล จากนั้นมีการนำผลการศึกษาค้นคว้ามาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูล ด้านการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของชุมชน (Oakley, A., 1984) 2) ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการข้อมูลชุมชน การพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการข้อมูลชุมชน ซึ่งนักวิจัยได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายและได้มีการลงพื้นที่สอบถาม เก็บข้อมูล จัดสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล จากนั้นมีการนำผลการศึกษาค้นคว้ามาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการข้อมูลชุมชน (นคร สำราญพิพิธ, 2543) 3) ด้านการการมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาพื้นที่ชุมชนเชิงสร้างสรรค์ การพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ด้านการการมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาพื้นที่ชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งนักวิจัยได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายและได้มีการลงพื้นที่สอบถาม เก็บข้อมูล จัดสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล จากนั้นมีการนำผลการศึกษาค้นคว้ามาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านการการมีส่วนร่วมในการนำข้อมูล

ไปใช้เพื่อพัฒนาพื้นที่ชุมชนเชิงสร้างสรรค์

3. การวิเคราะห์ระบบข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ของตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ การจัดเก็บข้อมูลของชุมชนเป็นการดำเนินการในระดับของหมู่บ้านโดยเกิดจาก การรวบรวมข้อมูลซึ่งได้ทั้งจากการสังเกตการณ์ (Observation) ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลอย่างง่ายด้วย การสังเกตการณ์เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในลักษณะของชุมชน ซึ่งอาจได้ข้อมูลมาจากการเข้าไปถึงกลุ่ม คนที่ถือว่าเป็นประชากรชุมชนหรือคนที่มีความรู้ความเข้าใจในชุมชนเป็นอย่างดี โดยการที่เข้าไปสังเกตการณ์นั้น เป็นกระบวนการที่มีการศึกษา ปรึกษาหารือกันในระดับผู้นำชุมชน มีเป้าหมายชัดเจนจากการประชุม คณะกรรมการหมู่บ้าน มีการกำหนดกรอบสำหรับศึกษาและเก็บข้อมูล เช่น การกำหนดผู้ที่จะให้ข้อมูลสำคัญ ในแต่ละด้านหรือแต่ละประเด็นอย่าง โดยพื้นที่ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ได้มีการมอบหมายให้ แต่ละคนที่มีความรับผิดชอบได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตามประเด็น โดยเกิดการสัมภาษณ์ การสอบถาม การเรียนรู้ การจัดบันทึก เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำฐานข้อมูลหมู่บ้านอย่างเป็นรูปธรรม สำหรับ ข้อมูลที่ใช้ประกอบด้านอื่น ๆ ซึ่งนักวิจัยได้วิเคราะห์การจัดการระบบข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อ การพัฒนาเชิงพื้นที่สร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

1) การรวบรวมและจัดเก็บข้อมูล

กระบวนการในการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลเน้นกระบวนการสร้างความเข้าใจและเข้าถึงกับชาวบ้าน ที่จะให้ข้อมูล ซึ่งเป็นส่วนเบื้องต้นที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเริ่มต้นจัดเก็บข้อมูล ที่มีนักวิจัยได้สร้าง ความเข้าใจด้วยการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและผลความจำเป็นให้ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือเพื่อจะได้นำข้อมูลที่ ได้รับไปวิเคราะห์เพื่อการใช้งานได้ ซึ่งภายหลังจากการรวบรวมและจัดเก็บความรู้ แนวคิด และหลักการ (ยุวัฒน์ วุฒิเมธี, 2534 : 2) ในกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่มีวิจัยศึกษาทั้ง 2 ประเด็น คือ วนอุทยานแพะเมืองฝี และศูนย์เรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ได้มีการตรวจสอบข้อมูลด้วย กระบวนการประชุมเรียบเรียงในลำดับต้น เพื่อหาข้อสรุป แนวทางของความถูกต้องของเนื้อหาให้กระชัดและ ชัดเจน มีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งหลังจากนั้นกระบวนการ ตรวจสอบด้วยการเข้าหาผู้ให้ข้อมูลและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการตรวจสอบข้อมูลอย่างถูกต้องซึ่งเป็นการทวน ข้อมูลเพื่อการนำไปใช้จริง (ดิเรก ฤกษ์หาราย, 2543 : 282) โดยข้อมูลของวนอุทยานแพะเมืองฝีที่มีประเด็น ด้าน 1) ข้อมูลที่ว่าไปของวนอุทยานแพะเมืองฝี เกิดจากสภาพภูมิประเทศซึ่งเป็นดิน และหินทรายถูกกัดเซาะ ตามธรรมชาติเป็นรูปร่างลักษณะต่าง ๆ แพะแปลว่า ป่าลามماء เมืองฝีแปลว่า เงียบเงา ได้มีการประกาศ จัดตั้งเป็นวนอุทยาน เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2524 มีเนื้อที่ 167 ไร่ เป็นสถานที่มีความสวยงามด้าน ธรณีวิทยา หน้าผา เสาดิน และเส้นทางศึกษาธรรมชาติวนอุทยานแพะเมืองฝี จัดทำเส้นทางศึกษา ธรรมชาติไว้บริการ นักเรียน นักศึกษา และนักท่องเที่ยวทั่วไป ได้เข้ามาศึกษาสภาพป่า ลักษณะทางธรณีวิทยา เพื่อเป็น การส่งเสริม ให้เกิดความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพพื้นที่วนอุทยานมากยิ่งขึ้น ในส่วนของการรวมกลุ่ม ด้านการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งในพื้นที่ตำบลน้ำคำมีศูนย์การเรียนรู้ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางด้านการเกษตร มีการดำเนินการโดยชุมชนเพื่อการพัฒนาและขยายผล ของครอบครัวและชุมชน หลังจากที่มีวิจัยได้วิเคราะห์กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีการดำเนินการได้และมีความต่อเนื่อง จำนวน 2 กลุ่มหลัก ๆ ประกอบด้วย 1) กลุ่มทำข้าวแคบ และ 2) กลุ่มทำข้าวเต็น จึงเกิดการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จาก กระบวนการข้างต้นจนถึงมีการรวบรวมเกิดเป็นรูปแบบของการจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลชุมชนเพื่อจะได้นำไปใช้ ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

2) การนำข้อมูลไปใช้ให้เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่สร้างสรรค์

การนำข้อมูลที่ได้รับการสังเคราะห์มาใช้เพื่อพัฒนา (นันทนีย์ กมลศิริพิชัยพร, 2560 : 5) โดยจากการศึกษาวิจัยได้กำหนดกรอบข้อมูลไว้ 3 ประเด็น คือ 1) วนอุทยานแพะเมืองฝี 2) ศูนย์เรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งจะได้นำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการนำไปใช้สำหรับการพัฒนาเชิงพื้นที่สร้างสรรค์ ดังนี้ 1) วนอุทยานแพะเมืองฝี แพะเมืองฝี ภาษาพื้นเมือง “แพะ” แปลว่า ป่าละเมะหรือป่าไปร่อง “เมืองฝี” หมายถึง ความรู้สึกที่ดูเยียบ ว่างเงาเหมือนเมืองฝี เมื่อร่วมกันจึงแปลว่า ป่าละเมะที่เยียบวงศ์เงาเหมือนเมืองฝี แพะเมืองฝี เป็นเนินที่พังยุบลงไปเป็นแอ่ง คล้ายแอ่งกระหงกระหง มีความกว้างประมาณ 30 เมตร ยาว ประมาณ 100 เมตร ขอบแอ่งด้านทิศตะวันตกเป็นหน้าผาที่มีตันไม้เตี้ย ๆ ปกคลุม มีความสูงไม่แน่นอน คือ สูงตั้งแต่ 6-14 เมตร หน้าผามีความลาดชันลดระดับลงมาทางด้านตะวันออกเข้าสู่ภูเขาในแอ่ง โดยลดระดับลงมาอยู่ที่ความสูง 2-3 เมตร ภายในแอ่งมีโคลหรือเนินสูงๆ ต่ำๆ ไม่ต่อเนื่องกัน เกิดจากการพังทะลายที่ไม่สม่ำเสมอ กันของชั้นตะกอน ทำให้เนินที่เหลือมีลักษณะเป็นแท่งคล้ายเสา เป็นโคลกรูปร่างคล้ายจอมปลวก คล้ายดอกเห็ด หรือบางเนินคล้ายสะพานโค้ง ดูแล้วประหลาด ธรณีวิทยาของแพะเมืองฝี ประกอบด้วย ตะกอนที่ยังไม่แข็งตัวเป็นหิน 2 ชนิด คือ 1) ตะกอนชั้นล่าง เป็นตะกอนเม็ดเล็กๆ เอียง 2) ตะกอนชั้นบน เป็นตะกอนเม็ดใหญ่ 2) ศูนย์เรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เป็นการแข่งขันตลาดชั้นที่หดหายๆ ครั้ง ทำให้เกิดมูลค่าหรือราคาของสินค้าทางการเกษตรมีการเปลี่ยนแปลง ทางราคา หรืออาจมาจากสภาพดินฟ้าอากาศที่เป็นปัจจัยที่ไม่อาจควบคุมได้ ที่จะส่งผลให้ราคาของสินค้ามี การขยายขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา ศูนย์เรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรทั้งสองแห่งที่มีการดำเนินการ คือ 1) กลุ่มทำข้าวแคบ และ 2) กลุ่มทำข้าวแต่น ได้ดำเนินการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรด้วยกระบวนการการทำให้แห้ง คือ การลดความชื้นของอาหารจนถึงระดับที่สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ได้ ทำให้เก็บอาหารได้นาน การทำแห้งอาหารโดยทั่วไปจะอาศัยความร้อน เพื่อระเหยน้ำออกจากอาหาร การทำให้แห้งโดยใช้ความร้อน คือ 1) การทำแห้งโดยตากแดด เป็นการนำผลผลิตทางการเกษตรไปตากแดดโดยตรง มีความสะดวกและสินค้าใช้จ่ายน้อย โดยเฉพาะพลังงานแสงอาทิตย์เป็นแหล่งกำเนิดความร้อนที่ได้มาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย การตากแห้งโดยใช้พลังงานแสงอาทิตย์แบบดั้งเดิม เช่น การตากเนื้อสัตว์ปลา ผักและผลไม้ วิธีนี้ไม่สามารถควบคุมระดับความร้อน และคุณภาพของผลิตภัณฑ์เนื่องจากอาจมีการปนเปื้อนผุ่นละอองจุลินทรีย์หรือแมลงมาตอม ได้จึงมีการสร้างเป็นตู้อบโดยใช้ความร้อนจากแสงอาทิตย์ และ 2) การทำแห้งโดยใช้ตู้อบลมร้อน วิธีการนี้เป็นการนำวิธีการแกรมมาปรับปรุง โดยใช้อุปกรณ์เข้าช่วยเพื่อทำให้ผลิตภัณฑ์จำนวนมากแห้งตามที่ต้องการ และมีความชื้นสม่ำเสมอ ผลิตภัณฑ์ที่ตากแห้งโดยวิธีนี้สะอาด ลดการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ได้ดีกว่าการตากแดด วิธีการทำให้แห้งด้วยความร้อนโดยใช้ตู้อบขนาดใหญ่ที่มีลมร้อนเป่าผ่านทำให้น้ำระเหยไปกับลมร้อนโดยทางช่องระบายน้ำภายในตู้อบ

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง “การจัดการข้อมูลชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ ของตำบลน้ำชา อําเภอเมืองแพร จังหวัดแพร” ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากแผนภาพที่ 1 นักวิจัยได้ศึกษาและเสนอองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย

1. การเข้าถึงข้อมูลชุมชน Data Access of Community

การจัดการข้อมูลชุมชน สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญอันดับต้นๆ คือ การเข้าถึงข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้สำหรับการพัฒนาพื้นที่อย่างถูกต้อง ซึ่งข้อมูลที่จะนำมาต้องมีการจัดการเก็บ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดเก็บอย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการนำออกมายieldประโยชน์ต่อไป

2. การร่วมมือของชุมชน Cooperation of Community

การจัดการข้อมูลของชุมชนเป็นการจัดเก็บ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับชุมชนซึ่งการจะได้มามีส่วนร่วมต้องเกิดจากความร่วมมือของประชาชนในชุมชนเพื่อการจัดเก็บข้อมูลนั้นมีความถูกต้อง แม่นยำและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม เพราะประชาชนในพื้นที่ย่อมรับรู้ รับทราบข้อมูลพื้นฐานความต้องการ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในชุมชนอย่างตลอด จึงถือว่าการให้ความร่วมมือในการจัดเก็บ รวบรวม ข้อมูลเป็นสิ่งที่แสดงออกซึ่งการให้ความร่วมมือกันของประชาชนในชุมชน

3. การพัฒนาชุมชน Development of Community

การจัดข้อมูลเพื่อให้เกิดประโยชน์นั้นต้องเกิดจากกระบวนการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล การนำข้อมูลที่ผ่านกระบวนการมาประยุกต์ใช้เป็นสิ่งที่ชุมชนควรดำเนินการ ซึ่งเป็นการพัฒนาพื้นที่ชุมชนจากฐานข้อมูลอันมาจากชุมชน โดยข้อมูลนั้นย่อมเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชนในลักษณะที่เป็นวงศ์วัสดุ รวมทั้งการปรับประยุกต์ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ เป็นสิ่งที่ดีที่สุด

4. การมีส่วนร่วมของชุมชน Participation of Community

การจัดการข้อมูลเพื่อให้เกิดการพัฒนาในชุมชนเป็นแนวทางเพื่อให้ชุมชนได้เกิดแรงผลักดันในการดำเนินการ ซึ่งส่วนหนึ่งจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด รวมทั้งประชาชนต้องได้รับการเข้าถึงข้อมูลเหล่านั้นอย่างสะดวกและเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้และต่อยอดในการพัฒนาพื้นที่

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

- 1) ควรส่งเสริมการการจัดการข้อมูลในระบบที่เป็นออนไลน์ เพื่อให้ง่ายแก่การสืบค้นสำหรับผู้ที่สนใจ

- 2) ควรส่งเสริมให้มีการปรับปรุง พัฒนาให้เกิดความทันสมัยและตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงไปของสังคม
2. ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
- 1) ควรส่งเสริมให้การนำข้อมูลเพื่อนำไปยกระดับข้อมูลชุมชนให้เกิดการพัฒนาขึ้นในชุมชน
  - 2) ควรส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลเพื่อนำไปพัฒนาประยุกต์สำหรับการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและการนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- กรมประชาสัมพันธ์. (2553). คู่มือปฏิบัติงาน กระบวนการบริหารจัดการมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานประชาสัมพันธ์.
- ดิเรก ฤกษ์หาร. (2543). ทฤษฎีและแนวทางการพัฒนาสังคม. เอกสารการสอนชุดวิชาคหกรรมศาสตร์กับการพัฒนาชุมชน. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุขุมวิท.
- นคร สำราญพิพ. (2543). การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาเพื่อความมั่นคงพื้นที่ฯ ภาคเหนือ จังหวัดเลย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นันทนีย์ กมลศิริพิชัยพร. (2560), ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. เอกสารประกอบการสอน วิชา 2681602 ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี.
- ประชาติ วัลย์เสถียร. (2549). กระบวนการเรียนรู้และการจัดการความรู้ของชุมชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.).
- มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.). (2552). แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.) เล่น...เพื่อสร้างโลกที่เป็นสุข : แนวทางจัดสภาพแวดล้อมการเล่นสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : แผนงานสื่อสร้างสุข ภาวะเยาวชน (สสย.).
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2534). การพัฒนาชุมชน : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอกกลีก.
- วชิรวัชร งามละม่อน. (2558). ทฤษฎีการมีส่วนร่วม. ปทุมธานี : สถาบันวิชาการไทยวิจัยพัฒนาการจัดการ TRDM.
- วรินทร แก้วสว่าง. (2565). การจัดการข้อมูล. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://sites.google.com/site/newteamacc2559/kar-cadkar-khxmul> (22 มีนาคม 2565)
- สุจิ วรรณประดิษฐ์. (2553). การมีส่วนร่วมของชุมชนงานสารสนเทศงานก้างานส่งเสริม การศึกษาอกรอบและ การศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดตราด. สำนักงานการศึกษาอกรอบและ การศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดตราด.
- Davis. Keith. (1972). *Human Behavior at Work: Human relation and Organization Behavior*. Fourth edition. New York : McGraw-Hill Co.
- Delbecq. A.L. & Andrew. H.V. (1977). *A Group Process Model for Problem Identification and Program Planning*. Applied Behavioral Sciences.
- Oakley. A. (1984). *The Captured Womb: A History of the Medical Care of Pregnant Women*. Basil Blackwell. London : Oxford.
- Vroom. V. H. (1970). *Work and Motivation*. New York : John Wiley & son.

William W. Reeder. (1974). *Some Aspects of the Informal Social Participation of Farm Families in New York State*. New York : Cornell University.